

כנופייה ישראלית השחלטה על השוק בגרמניה

האיש החשוד כמנהיגה ברח מן הכלא

בעוד חודשיים יערך מישפט דאווה בפראנקפורט

אין פונענל הרשת

מחזה ניראה כאילו בוים עבור סרט-פסע הוליוודי.

בחשכת הלילה ניסרו שני אסירים את סורגי תאם בבית-הכלא. המרוחק כעשרה קילומטרים מהעיר הגרמנית פראנקפורט. כאשר הצליחו לנסר את הסורגים, הם קפצו מחלון תאם אל גגון קטן של מיבנה. הצמוד לבניין הכלא. בינם לבין העולם החיצון הפרידה עתה רק חומת הכלא. שגובהה כעשרה מטרים.

ואז מעברה השני של החומה, הושלך אליהם חבל ארוך שקרס בקצהו. אחד האסירים טיפס בעזרתו אל ראש החומה, והשתלשל ממנה באותו חבל למטה. ברוב, ליד החומה, המתינה לו מכוננית ספורט צבועה זהב. מדגם פורשה. הוא נכנס לתוכה. חברו, שהמתין עדיין מעבר רה השני של החומה לחבל, נשאר תקוע שם. החבל לא הגיע אליו. הוא נתפס בחצר הכלא על-ידי הסוהרים.

גיבורי הבריחה מהכלא הגרמני, שהתרחשה לפני שלושה שבועות, היו שני צעירים ישראליים, ששמותיהם ודמויותיהם מוכרים היטב בישראל. האיש שהצליח לקפוץ מעל החומה ולהימלט במכוננית פורשה שהמתינה לו, היה יוסף עמיאל (34), דמות דינאמית ידועה. חברו, שנישאר בכלא, היה שמעון ("כושני") רימון, אחד הלוחמים המהוללים של יחידת הרצחנים, שהסתבך בשנים האחרונות בי עולם-הפסע הישראלי.

שניהם היו חלק מחבורה של תריסר ישראלים, הכלואים מזה שמונה חודשים בבתי-הסוהר של פראנקפורט. הם חשבו דים באחת ההאשמות הכבדות ביותר שניתן לעמוד עליהן לדין בגרמניה: השתייכות לכנופייה של מברייח סמים כבי דים, שהבריחו לגרמניה כמויות-ענק של הרואין וקוקאין, והפיצו אותם לצרכנים. מישפטה של הכנופייה עומד להיפתח בחודש ינואר 1976 בפראנקפורט. פני הרכב של שלושה שופטים, שבראשו ער מדת שופטת הנשואה ליהודי. היה זה, ללא ספק, אחד המישפטים שיעוררו הדים רמים בגרמניה ובישראל. הוא עלול ליצור דימוי שלילי ביותר לישראל, בעיניהם של מיליוני גרמנים. שכן, ללא קשר ל תוצאות המישפט, עלול להיווצר במהלכו דימוי של מה שיכונה בו בוודאי "הקשר הישראלי", שמטרתו להציף את גרמניה הרואין ולהשחית את הנוער שלה בי סמים המסוכנים ביותר.

יוסף עמיאל יישפט במישפט זה שלא בפניו. עוד באותו לילה שבו נמלט מ הכלא שליד פראנקפורט. הוא הצליח לעבור את הגבול להולנד, הגיע משם לפאלמה דה-מאירקה שבספרד. שמעון רימון יצטרך לתת את הדין עם שאר חברי הכנופייה, אם לא יצליח לברוח עד למועד המישפט. כי בשמונת חודשי מעצרו ניסה שמעון רימון להימלט מהכלא לא פחות מארבע פעמים. הוא נכשל בכלן. אבל כל אלה המכירים אותו יודעים, כי הוא ימשיך לנסות.

הרקע:

שכונת שבזי

איך הגיעו שני הישראלים למרכזה של פרשת הברחת-הסמים הגדולה ביותר שנתגלתה בגרמניה מעולם? כל אחד מהם הגיע לכך בניסרד. יוסף עמיאל, דור שלישי בארץ, נולד בשכונת שבזי בתל-אביב. הוא היה בנו של פועל-נימל במל תל-אביב, גדל בשכר נה יחד עם חמשת אחיו בתנאי דלות ומחסור. כשסיים את לימודיו בבית-הספר העממי, החל עובד כשוליה לחרט. בגיל

כדי שיפתח בר חדש. בינתיים עבד עמיאל כבארמן אצל יוני, פורטוריקו. שם הוא פגש גם את אילן אשרוב, איש העולם התחתון, שגדל יחד איתו בשכונת שבזי.

באחד הימים של שנת 1972 נעלם לפתע אילן אשרוב. באורח מיסטריו. בעיר פשטו שמועות כי הוא חוסל על רקע היסול-השבונות בעולם-התחתון. אולם עברו שברות עד שהמישטה הצליחה למצוא את גופיתו נקובת הכדורים, בהרי הכרמל.

אחרי חודשים של חקירות מפרכות, שבמהלכם נעצרו אנשים רבים כחשודים ברצח ושוחררו לאחר-מכן, העמידה מישטה למישפט שני אנשים, שאותם האשימה ברצח אילן אשרוב. היו אלה הצנחן לוסיאן ליאונטה ויוסי עמיאל.

עד למישפט, ישב עמיאל שיבעה חודשים בכלא. בהגיע שעת המישפט, הודה לוסיאן ליאונטה כי השתתף ברצח. הוא הורשע, ונידון למאסר-עולם. עמיאל כפר בהאשמות שהועלו נגדו. למישטה לא היו כל הוכחות נגדו. להיפך. לעמיאל היה אליבי, שלפיו בילה בליל-הרצח במכוננית יחד עם יוני לריאה, בעל פורטוריקו, ושתי סטודנטיות. באותו לילה אף רשמה המישטה דו"ח-חינוכי למכונניתו.

15 וחצי כבר עזב את הבית, וירד לאילת, לעשות כסף. אחרי חצי שנה חזר לתל-אביב, עבד, כאביו, כפועל נמל במל-יפו. כשהגיע מועד גיוסו לצה"ל, הצטרף לחיל-הים.

גם לאחר שהשתחרר מהצבא, נשאר על הים. הוא הצטרף לצי המיסחרי ועבד כימאי במשך חמש שנים על סיפון ה אונייה בילו שהפכה אחריכך לזון, את אשתו, אסתר, הכיר על האונייה. שם עבדה בתור חדרנית.

כאשר נולד להם בנם הראשון, ירדו שניהם מהים. היו להם מעט חסכונות, והם נכנסו לשותפות שפתחה את מיסדת הדגים שלדג בצפון תל-אביב. אחרי כך עזב יוסי את המיסעדה. הפך משכיר כיסאות-נוח בתוף גורדון. כספים שהצריח ליה צבור פתח ברחוב דיונוגוף ביסטרו, שאותו כינה להקמפאנה. לא היה לו רישיון לעסק, והמישטה עשתה לו צרות. יום אחד עלה הבר שלו באש. דמייהביטוח היו נמוכים מאד, ויוסי נאלץ לרדת שוב לים, כדי לעשות מעט כסף.

אז נחלץ לעזרתו יוסף ("יוני") לריאה, בעל הביסטרו פורטוריקו שברחוב דיונוגוף. הוא היה מוכן להלוות לעמיאל כסף

אולם המישטה לא קיבלה אליבי זה. היא הביאה לבית-המישפט שני אנשי איל-פתח, שישבו עם עמיאל במעצר, ואשר העידו כי הוא התוודה בפניהם שהשתתף ברצח אילן אשרוב. השופטים כינו את העדים "שקרנים", ולא היו מוכנים להאמין להם. בשלב זה נקט היועץ המישפטי צעד נדיר למדי, הוא הורה להפסיק את הליכים נגד יוסי עמיאל, ולשחררו. תהליך זה אינו זכי, וגם אינו כרוך בביטול ההאשמה. האישום-ברצח עדיין תלוי ועומד כנגד יוסי עמיאל. אך אם לא יחודשו ההליכים נגדו תוך חמש שנים מיום הפסקתם, תבוטל ההאשמה נגדו.

קשר-ישראלי

בפראנקפורט

אשר שוחרר עמיאל מבית-הכלא, הוא לא נסע לביתו אלא הישר לנמל-התעופה בלוד. במשך כל חודשי מעצרו הועלם מקום-הימצאו מידעת שני בניו. נאמר להם כי אבא נמצא בהפלגה בחו"ל. אשתו של עמיאל זיפה גליוות-דואר בי כתב-ידו מירי-שבוע. הדגיקה עליהן בולים משומשים מחו"ל, והציגה אותן בפני הילדים כגלויות שכתב אבא. כששוחרר קיבלו הילדים את פניו במלה-תעופה כאילו זה העתה ירד מהמסוס.

אבל עמיאל לא נשאר בארץ זמן רב. הוא נטל את אשתו ואת ילדיו וחזר לנמל-התעופה, הפעם כדי לרדת מהארץ סופית. הוא יצא עימם לספרד, שם שהה תקופה מסוימת. אחרי-כך יצא לפראנקפורט שבי גרמניה, שם שהה כבר אחיו ניסים, מזה שנים אחדות.

לפני צאתו מהארץ ציידו כמה מאנשי העולם-התחתון הישראלי את יוסי עמיאל בסכומי כסף שסייעו לו להסתדר בחו"ל. בעזרת כסף זה הוא נכנס כשותף למיסעדה צברה בפראנקפורט. כעבור שנה כבר התבסס, והחזיר את חובו לנושיו.

אחיו, ניסים, היה כבר ותיק בפראנקפורט. הוא היה ידוע שם כ"פושטר", סוכן סמים קטן, שאצל ניתן היה להשיג, כימעט תמיד, סמים רכים, בעיקר מריחואנה. נראה כי ניסים הוא זה שהכניס את יוסי עמיאל בסוד עיסקה-הסמים של פראנקפורט — שבכמה מרבעיה נמצא מרכז הפסע, הזנות ומיסחרי-הסמים של גרמניה המערבית. לפי גירסת התביעה הכללית הגרמנית, הקים יוסי עמיאל רשת שלמה של מבריחי-סמים, שהבריחו סמים קשים, בעיקר הירואין, מאמסטרדם לפראנקפורט. במקביל, הוא הקים גם רשת-הפצה בתוך פראנקפורט עצמה, שהפיצה את הסמים בעיקר בין הזונות המקומיות, בין חיילי הצבא האמריקאי שם ובין אנשי העולם-התחתון, המתרכזים במועדוני-הלילה ובבארים של בירת החטא הגרמנית.

אולם יוסי לא היה מנהיג הרשת. מאחוריו הסתתרו כמה מראשי עולם הפסע, שהוא היה רק סוכן-מישנה שלהם. לפי אחת הגירסות, מגיעות שלוחותיה של רשת זו עד לעולם-התחתון הישראלי.

הכנופייה של עמיאל, שלפי גירסת הגרמנים היתה מורכבת מישראלים ברובה, לא היתה, כמוכן, הכנופייה היחידה שפעלה בשוק. במקביל לה פעלה כנופיית מברייחים ומפיצי-סמים צפון-אפריקאית. בין שתי הכנופיות התגלעו מדי-פעם סיכסוכים, ופרצו תיגרות.

בשלב מסוים נזקק יוסי עמיאל לאנשי-אגרוף, שישמשו כשומר-יראש למפיצי-הסמים של הרשת שלו. לצורך זה הוא גייס כמה ישראלים שהסתובבו באירופה. אחד מאלה היה שמעון ("כושני") רימון, כושני, בן-גילו של יוסי עמיאל, החר

הבורח שנכשל

שמעון ("כושני") רימון, אחד המפורסמים שבלוח מן הצנחנים, הכלוא כיום בפראנקפורט כחשוד בהשתייכות לכנופיית מברייחי-הרואין ישראלית. הוא ניסה להימלט מהכלא שלוש פעמים, ונתפס. לפני שלושה שבועות עמד לברוח ברביעית, אבל החמיץ את ההזדמנות.